

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ψηφισθείσης εἰς Γενεῆν τὸ ἔτος 1957 ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

A. ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνoῦς Σύμβασις Ἑργασίας ἐψηφίσθη κατὰ τὴν 40ῃν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιάσκεψεως τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως Ἑργασίας, ἡ ὁποία συνήλθεν ἐν Γενεῆν τὸν Ἰούνιον 1957, ἔχει δὲ κυρωθῆ μέγρι σήμερον ὑπὸ τριακοντα ἑννέα (39) ἐκ τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως Ἑργασίας (Δ.Ο.Ε.).

2. Ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις ἀποτελεῖ σήμερον μίαν σημαντικὴν κατάρτησιν τῶν ἐργαζομένων. Ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις, εἴτε ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐμπορικὰς δραστηριότητας εἴτε εἰς ἄλλας δραστηριότητας — παρὰ τὰς ἐξαιρέσεις καὶ ὁποῖα θεσπίζονται δι' ὠρισμένα ἐπαγγέλματα — ἔχει τὰς ἀπαρχὰς τῆς εἰς τὴν ὀρθοκρίαν καὶ τὰ ἔθιμα τῶν λαῶν, ἀσχέτως τοῦ βαθμοῦ οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τούτων, ἥτοι, πρὸ τῆς θεσπίσεως προστατευτικῆς νομοθεσίας ἡ ὁποία κατέστη ἀναγκαία ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς ὑπὸ τὰς συγχρόνους μορφὰς τῆς. Ἀκολούθως ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία ἐπεχείρησε νὰ διατηρήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν πρακτικὴν ταύτην ἔναντι τῶν οικονομικῶν ἀπαιτήσεων τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἐκεῖ ὅπου ὁ θεσμὸς τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως περιορίζεται μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας, εἰς τὴν πρᾶξιν ἐφαρμόζεται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος χάρις εἰς τὴν δύναμιν τῆς παραδόσεως.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας ἀφοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐνεργάνει τὸ θέμα τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὰ ἐνδιαφέροντα τοὺς ἐν λόγῳ ἐργαζομένους προβλήματα δὲν εἶχον ἀπασχολήσῃ τὴν Διεθνὴ Συνδιάσκεψιν ἐπὶ σειράν ἐτῶν, ἀπεφάσισε ὅπως ἐγγράψῃ τὸ θέμα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ταύτης, τοῦ ἔτους 1940, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη τελικῶς λόγω τῆς κηρύξεως τοῦ Β. Παγκοσμίου Πολέμου.

4. Ἀκολούθως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὸ 1949 ὅπως ἐγγράψῃ τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς πρώτης συνόδου τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν διανοητικῶς ἐργαζομένων κριτῶν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ τὰς μεταβολὰς, καὶ ὁποῖα ἐπῆλθον ἀπὸ τοῦ 1940 ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα. Ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν ὄψει τῶν συζητήσεων καὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἐν λόγῳ συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δ.Ο.Ε. ἀπεφάσισε τελικῶς κατὰ τὴν 127ην σύνοδον αὐτοῦ, ἐν ἔτει 1954, ὅπως ἐγγράψῃ τὸ θέμα τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ τὰ γραφεῖα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς 39ης συνόδου τῆς Διεθνoῦς Συνδιάσκεψεως Ἑργασίας.

5. Ἡ Διεθνὴ Συνδιάσκεψις Ἑργασίας, ἀποδεχθεῖσα πρῶτασιν τῆς ἐιδικῆς συστάσεως Ἐπιτροπῆς τῆς, ἐψήφισε τὴν 26ην Ἰουνίου 1957, τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνὴ Σύμβασιν Ἑργασίας «περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα», ὡς καὶ τὴν συμπληροῦσαν ταύτην ὑπ' ἀριθ. 103 Διεθνὴ Σύστασιν Ἑργασίας.

6. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ χώρα μας περιλαμβάνεται μετὰ τῶν ἰδρυτικῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς ΔΟΕ, παρίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου κύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 106

Διεθνoῦς Συμβάσεως Ἑργασίας «περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα».

B. ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ

1. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ σχεδίου ὁρίζεται ὅτι κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχύν νόμου ἡ ὡς ἄνω Διεθνὴς Σύμβασις Ἑργασίας παρατιθεμένου τοῦ κειμένου ταύτης ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει καὶ Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου δευτέρου καθορίζεται ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχῆ διὰ τὴν ἐγκρίσιν προσωρινῶν, ὁλικῶν ἢ μερικῶν, ἐξαιρέσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης διεθνoῦς συμβάσεως.

3. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τρίτου προβλέπεται ὅτι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος θὰ δύνανται νὰ ἐξαίρουται τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως πρόσωπα κατέχοντα ἀνωτέραν θέσιν διευθύνσεως.

4. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τετάρτου προβλέπεται ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰς διατάξεις τῆς κυρουμένης διεθνoῦς συμβάσεως.

5. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου πέμπτου ὁρίζονται τὰ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Γ. Τέλος, ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν διατάξεων τῆς κυρουμένης συμβάσεως σημειοῦνται τὰ κάτωθι :

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 ὁρίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τῆς κυρουμένης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν, εἴτε μερίμνη ἐπιστήμων ὀργανισμῶν καθορισμοῦ τῶν ἡμερομισθίων, εἴτε διὰ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτηρικῶν ἀποφάσεων, εἴτε διὰ παντὸς ἑτέρου προσφόρου τρόπου, δέον ὅπως ἐφαρμόζονται διὰ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὁρίζονται αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὰ ἰδρύματα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ κυρουμένη Διεθνὴς Σύμβασις.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ὁρίζονται καὶ ἕτεροι ἐπιχειρήσεις ἢ ὑπηρεσίαι ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ ἐπικυροῦντα ταύτην Κράτη - Μέλη θὰ προβοῦν εἰς σχετικὴν ἀπαρίθμησην τούτων διὰ δηλώσεως συνοδευούσης τὴν ἐπικυρώσιν των ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρως δηλώσεως.

Ἐπίσης, ὁρίζεται ὅτι τὰ Κράτη - Μέλη δέον ὅπως ἀναφέρουν εἰς τὰς ὑποβαλλομένας πρὸς τὸ ΔΓΕ ἐκθέσεις των ἐάν ἔδωσαν ἢ προτίθενται νὰ δώσουν συνέχειαν εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἀναφορικῶς πρὸς ἐκείνας ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ὑπηρεσιῶν πού δὲν θὰ ἔχουν καλυφθῆ διὰ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 προβλέπεται, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ἡ λήψις τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς καθορισμὸν τῆς διχωριστικῆς γραμμῆς μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων. Ὡσπύτως προβλέπεται ὅτι εἰς περιπτώσιν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐάν ἢ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς συγκεκριμένην ἐπιχειρήσιν, ἴδρυμα ἢ διοίκησιν τὸ ζήτημα θὰ ἐπιλύεται εἴτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων εἴτε συμφώνως πρὸς πᾶσιν ἑτέραν μέθοδον σύμφωνον πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ πρακτικὴν.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ὅπου ἀπασχολοῦνται μόνον μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐργοδότου καὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα κατέχουν ἀνωτέρας θέσεις διευθύνσεως.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 ὁρίζεται ὅτι πάντα τὰ πρόσωπα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ πρὸς κύρωσιν σύμβασις, θὰ δικαιοῦνται ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τουλάχιστον εικοσιτεσσάρων συνεχῶν ὡρῶν ἀνὰ περίοδον ἑπτὰ ἡμερῶν.

Ἐπίσης, ὁρίζεται ὅτι ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις θὰ πρέπει νὰ χορηγῆται ταυτοχρόνως εἰς ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα καὶ νὰ συμπίπτῃ κατὰ τὸ δυνατόν μετὰ τὴν ἡμέραν

της εβδομάδος την ανεγνωρισμένην εις την συγκεκριμένην χώραν ή περιοχήν ως ημέραν αναπαύσεως και να γίνονται τέλος σεβασταί, κατά τὸ δυνατόν, αἱ παραδόσεις καὶ αἱ συνήθειαι τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προβλέπεται ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, θὰ δύνανται νὰ λαμβάνωνται μέτρα διὰ τὴν ὑπαγωγὴν ὠρισμένων κατηγοριῶν προσώπων ἢ επιχειρήσεων εἰς εἰδικὰ συστήματα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως.

Ἐπίσης προβλέπεται ὅτι τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰ εἰδικὰ ταῦτα συστήματα πρόσωπα θὰ ἔχουν δικαίωμα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τοῦλάχιστον ἰσοδύναμου πρὸς τὴν ἐν ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην περίοδον.

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 προβλέπεται ἡ ὑπὸ εἰδικῆς προϋποθέσεις δυνατότης προσωρινῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τῆς συμβάσεως, εἰς περιπτώσεις ἀτυχήματος, ἀνωτέρας βίας, ἐπειγουσῶν ἐργασιῶν, ἐξαιρετικῆς σωρεύσεως ἐργασίας ἢ διὰ τὴν πρόληψιν ἀπωλείας ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ἀλλοίωσιν.

Ἄσάτως προβλέπεται ὅτι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν προσωριναὶ ἐξαιρέσεις, θὰ καθορίζωνται μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Τέλος, προβλέπεται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς προσωρινῶν ἐξαιρέσεων θὰ χορηγῆται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀναπληρωματικὴ ἀντάκασις συνολικῆς διαρκείας ἴσης πρὸς τὴν ἐν ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην ἐλάχιστην περίοδον.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ὁρίζεται, ὅτι καθ' ὃ μέτρον ὃ καθορισμὸς τῶν μισθῶν λαμβάνει χώραν διὰ τῆς νομοθεσίας ἢ ὑπὸ τῆς διοικήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται μείωσις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως διεπομένων προσώπων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφώνως τῇ συμβάσει ληφθέντων μέτρων.

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 προβλέπεται ἡ λήψις καταλλήλων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν διατάξεων διὰ προσήκουσας ἐπιθεωρήσεως ἢ ἐτέρων μέσων περιλαμβανόμενης ἐνδεχομένως καὶ τῆς καθιερώσεως καταλλήλου συστήματος κυρώσεων.

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ὁρίζεται ὅτι τὰ ἐπικυροῦντα τὴν σύμβασιν Κράτη - Μέλη δέον ὕπως διὰ τῶν ἐτησίων των ἐκθέσεων κοινοποιοῦν :

α) πίνακας κατηγοριῶν προσώπων καὶ καταστημάτων ὑπαγομένων εἰς εἰδικὰ συστήματα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7,

β) πληροφορίας περὶ τῶν προϋποθέσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ παρέχωνται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 ὁρίζεται ὅτι ἡ σύμβασις οὐδὲν ἂν ἔχει νόμον, ἀπόφασιν, ἐθίμον ἢ συμφωνίαν δι' ὧν ἐξασφαλίζονται εὐνοικώτεροι ὕροι τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων τοιούτων.

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, δι' ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἰς περιπτώσιν πολέμου ἢ γεγονότων ἐμφανιζόντων κίνδυνον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν.

14. Τέλος, διὰ τῶν ὑπολοίπων ἄρθρων 14 - 21 αὐτῆς ρυθμίζονται διαδικαστικά, κυρίως, θέματα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰδικώτερον εἰς τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπιστήμων ἐπικυρώσεων τῶν Κρατῶν - Μελῶν, εἰς τὴν ἐναρξίν ἰσχῶς αὐτῆς διεθνῶς καὶ ἐναντι τοῦ κυρούντος αὐτὴν Μέλους καὶ εἰς τὴν δυνατότητα καταγγελίας καὶ ἀναθεωρήσεώς της.

Ἄσάτως προβλέπεται ὑποχρέωσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ὕπως ἀνακοινῶι τόσον πρὸς τὸν ΟΗΕ, ὅσον καὶ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν - Μελῶν πλήρεις πληροφορίες ἐν σχέσει πρὸς πάσας τὰς καταχωρισθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐπικυρώσεις καὶ πράξεις καταγγελίας τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως Ἐργασίας ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφ' ἧς αἱ ἐν λόγῳ ἐπικυρώσεις καὶ πράξεις καταγγελίας ἄρχονται ἰσχύουσαι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1979

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐξωτερικῶν
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΛΛΗΣ

Δικαιοσύνης
ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐργασίας
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑφιστάσεως εἰς Γενεῦσιν τὸ ἔτος 1957 ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνoῦς Συμβάσεως (περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνoῦς Σύμβασις (περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα). Ὑφιστάεῖσα κατὰ τὴν 40ὴν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιακείμεως τῆς Διεθνoῦς Ὄργανώσεως Ἐργασίας τοῦ ἔτους 1957, τῆς ὁποίας τὸ καίμενον εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ Γαλλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :